

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж2.306/15
22.07.2015. године
НОВИ САД

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу чији је председник судија Јелица Бојанић Керкез, а чланови судије Душица Шалић и Оливера Пејак Прокеш, у правној ствари тужиље **Л. Ј.** из Б., улица број .., чији је пуномоћник В. М., адвокат из Б., против тужених **Л. А.** из Б., улица број 40 и **Л. Б.** из Б., улица број .., сада са боравиштем у Аустрији, чији је пуномоћник М. А., адвокат из Б., **ради оспоравања очинства**, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу пословни број П2.9/14 од 15.04.2015. године, у нејавној седници већа одржаној 22.07.2015. године, донео је следећу

ПРЕСУДУ

Жалба тужиље **СЕ ОДБИЈА**, а пресуда Вишег суда у Шапцу пословни број П2.9/14 од 15.04.2015.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље Л. Ј. из Б. да се утврди да сада пок. М. Л. није биолошки отац тужене А. Л., рођене године, уписане у матичну књигу рођених у Б., Република А. број .../....., а чија је мајка тужена Б. Л. из Б. те да се наложи матичној служби код које је извршен упис А. Л. брисање уписаног очинства сада пок. М. Л.. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка на терет тужених. Обавезана је тужиља да туженима на име трошкова поступка исплати 66.000,00 динара у року од 15 дана од пријема писменог отправка одлуке под претњом принудног извршења. Захтев тужених за накнаду трошкова поступка у висини судске таксе је одбијен као неоснован.

Против наведене пресуде пуномоћник тужиоца је изјавио благовремену и дозвољену жалбу, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да Апелациони суд усвоји жалбу и побијану пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу није дат.

Жалба није основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби и пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 1. до 3., 5., 7. и 9. ЗПП и на правилну примену материјалног права, сходно чл. 386. ст. 3. ЗПП, овај суд је установио да је побијана одлука донета на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и да је материјално право правилно примењено, а да првостепени суд није учинио пропусте процесне природе.

Првостепени суд је утврдио следеће релевантне чињенице.

Тужиља Л. Ј. рођена је године у Ш., што је уписано у матичне књиге рођених број ... за годину, а као њен отац је уписан Л. М. Л. А. рођена јегодине у Б., што је уписано у изводу из матичне књиге рођених у Б., а као њен отац је уписан Л. М., на основу изјаве о признању очинства коју је оверио пред тада Општинским судом у Богатићу, дана године, под бројем О...../... Овом изјавом Л. М. је признао да је биолошки отац млт. Ш. А., која је рођена у Б. године, од мајке Л. рођ. Н. ..

Л. М. је преминуо године, а за јединог наследника на његовој заоставштини оглашена је његова кћи Л. Ј., по решењу Основног суда у Шапцу, Судска јединица Богатић број О.1680/11 од 08.09.2011. године.

Основном суду у Шапцу, Судска јединица Богатић, у предмету број П.2053/11 млт. Л. А. је поднела тужбу против Л. Ј. као тужене, тражећи да се утврди да њој, А., на основу права на наслеђе заоставштине иза свог покојног оца, Л. М., припада право својине на непокретностима и покретним стварима чији је он био власник и које представљају његову заоставштину.

На основу овако утврђених чињеница, правилном применом одредаба чл. 45. ст. 4., 51. и 56. Породичног закона, као и чланова 248., 252., 253. и 254. Породичног закона, првостепени суд је донео побијану одлуку.

Иако је тужиља (која тада није имала пуномоћника) тужбу поднела 27.05.2004.године и тражила поништај изјаве о признању очинства, током поступка је овластила пуномоћника, адвоката, који је прецизирао тужбени захтев на тај начин што је поставио захтев за оспоравање очинства, односно тражио је да се утврди да пок. Л. М. није природни отац Л. А.. Такође је и на рочишту од 15.4.2015.године, пуномоћник тужиле изјавио да је ово спор ради оспоравања очинства, а не ради поништаја изјаве о признању очинства.

Међутим, сходно цитираним одредбама Породичног закона, наследници мушкарца који је уписан у матичну књигу рођених као отац детета немају право на оспоравање његовог очинства. У конкретном случају тужиља јесте наследник пок. Л. М., који је знао за рођење тужене и дао изјаву о признању очинства, које је по том основу и уписано у матичне књиге рођених за тужену. Из тог разлога је правилан закључак првостепеног суда да тужиља, као наследник пок. Л. М., сходно цитираним одредбама Породичног закона, нема активну легитимацију у овом спору.

Недостатак активне легитимације води одбијању тужбеног захтева, па нису основани жалбени разлози пуномоћника тужиле да је суд евентуално требало да

одбаци тужбу, а не да тужбени захтев одбије, посебно у ситуацији када није извео ниједан доказ који је тужила предложила. Правилно је првостепени суд одбио извођење било каквих доказа у ситуацији када тужила нема активну легитимацију, јер би то водило само дужем трајању поступка и повећању трошкова поступка, односно повреди одредби члана 10 ЗПП.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредби члана 153 и 154 ЗПП, а висина трошкова је правилно утврђена, у складу са важећом Адвокатском тарифом.

Како жалбени разлози нису основани, а побијана пресуда је донета без битних повреда одредаба парничног поступка на које овај суд пази по службеној дужности и уз правилну примену материјалног права, жалба тужиле је одбијена и пресуда потврђена, сходно одредби члана 390 ЗПП.

Председник већа-судија

Јелица Бојанић Керкез, с.р.

Напомена

Рев 63/2016 од 03.02.2016 године одбијена као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 306/15 од 22.07.2015 године.